

mærkninger. Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt af mig, at jeg blandt alle de Aarsager til Arbejdsløshed, som han havde nævnt, kun havde beskæftiget mig noget med den ene, nemlig Spørgsmaalet om Arbejdslønnen. Naar jeg gjorde dette, var det med fuldt Overlæg; idet Spørgsmaalet om bedre Maskiner, bedre teknisk Ledelse osv. jo ere Ting, Arbejderne ikke ere Herrer over, det er Arbejdsgiverne. Det er jo ikke min Sag her at staa og forsvare de danske Arbejdsgivere, de have jo Repræsentanter nok her i denne Sal, saa det var ikke nødvendigt, at jeg gjorde det. Men naar jeg rørte ved Spørgsmaalet om Arbejdslønnen, var det, fordi Arbejderne, vel organiserede, kunne øve nogen Indflydelse derpaa. Derfor var det, jeg beskæftigede mig med denne Del af det ærede Medlems Paastand. Det ærede Medlem har jo ikke ført noget Bevis for sin Paastands Rigtighed, og jeg har heller ikke sagt, at Arbejdsløsheden ahang udelukkende af Arbejdslønnen, saa naar det ærede Medlem sagde, at der kan være mange Aarsager til Arbejdsløsheden, saa er det sikkert rigtigt. Jeg tror ogsaa, at der kan være mange forskellige Aarsager, der saa maaske samle sig i en enkelt Hovedaarsag, nemlig Privatbesiddelsen og den private Udnyttelse af Arbejdsmidlerne. Men det ærede Medlem holder paa, at vi skulle konkurrere, og gav et Eksempel paa, at vi ikke kunde konkurrere, idet han sagde, at f. Eks. en Børstenbinder her ikke kunde konkurrere med en Børstenbinder i Tyskland, og saa sagde han, at det var naturligt, at ingen vilde arbejde med Underskud. Deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Men hvad der gælder for Mesteren, der ikke vil arbejde med Underskud, maa jo ogsaa gælde for Arbejderen, der heller ikke gerne arbejder med Underskud. Hvad vil det nemlig sige at arbejde med Underskud? Det vil sige, at arbejde med mindre Udbytte end det, der er nødvendigt for at eksistere; naar Arbejderen faar mindre for sit Arbejde end det, han behøver for at leve, saa arbejder han faktisk med Underskud. Han slider paa sin Arbejdskraft uden at kunne faa tilstrækkeligt til denne samme Arbejdskrafts Opretholdelse og Reproduktion. Derfor er Spørgsmaalet om Arbejdslønnen jo et Spørgsmaal om, hvor meget den paagældende behøver for at leve; og hvis man f. Eks. vil have, at danske Arbejdere skulde konkurrere med Indiere, saa ere vi nødsagede til at melde Pas. Jeg har ladet mig sige, at de skulde kunne leve for en

Værdi, der svarer til en halv Snes Øre i danske Penge. Det kunne de danske Arbejdere ganske sikkert ikke konkurrere med. Naar det ærede Medlem mente, at Arbejderne maaske ogsaa kunde passe flere Maskiner og udføre mere Arbejde, end de gøre, saa vil jeg gerne gøre opmærksom paa det Faktum, at danske Arbejdere, der søge Arbejde i Udlandet, som Regel ere velsete og forholdsvist let faa Arbejde, naar der i øvrigt er Arbejde at faa, hvilket dog synes at tyde paa, at de kunne arbejde gennemgaaende lige saa godt og lige saa flittigt som de andre Landes Arbejdere. Men naar man f. Eks. i England kan lade en Arbejder passe flere Maskiner, end man kan her til Lands, behøver det jo ikke at være vore Arbejders Skyld eller Arbejdernes Skyld i det hele taget, det kan meget godt være, at de Maskiner, man brugerovre i England, ere af den Beskaffenhed, at de ere lettere at passe end dem, man bruger her. Det er vist uden for enhver Tvivl, at vi her for en meget stor Del anvende forældede Arbejdsmetoder og forældede Arbejdsmaskiner. Jeg ved saaledes af praktisk Erfaring, at en af vore største industrielle Virksomheder herhjemme indtil for faa Aar siden har arbejdet med meget gamle Arbejdsmaskiner og en gammeldags Arbejdsmaade. Denne Fabrik har nu ofret 2—3 Mill. Kr. paa Nybygninger og ny Maskiner for at komme paa Højde med Udlandets Produktion. Man havde tidligere syntes, at det var for stor en Udgift at gaa til, og ment at kunne klare sig med de gamle Maskiner. Det viste sig imidlertid, at man som Følge af, at man brugte gamle Arbejdsmetoder og gamle Arbejdsredskaber, ikke fik tilstrækkeligt Udbytte. Naar man tidligere klagede over, at man ikke fik nok ud af Arbejdskraften og Arbejdslønnen, saa var det i Virkeligheden urigtigt, det var ikke Arbejdernes Skyld. Skylden laa i de Midler, ved hvilke Arbejderne skulde udføre deres Gerning, og dette har man nu ogsaa erkendt ved at indføre praktiske Arbejdsmaskiner.

Til det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) skal jeg heller ikke sige mange Ord, thi naar vi ville benytte en Debat om Arbejdsløsheden til at diskutere Spørgsmaalet om Brændevinsskatten, synes jeg nok, at saa ere vi ikke saa nær ved Emnet, saa ere vi temmelig langt ude. Nu er jeg altid gaaet ud fra, at man mente, navnlig fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, at Spiritusnydelsen egentlig er en Last og en Ødelæggelse for